

sig om for Aarhus By, er at faa en Ordning af Banegaardsforholdene, og jeg tror ikke paa en tilfredsstillende Ordning, uden at man flytter Godsbanegaarden ud i Mølleengen. Jeg indrømmer, at der er al Grund til at undersøge, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) talte om, nemlig Muligheden af at bevare det hele paa den nuværende Plads, og jeg skal erkende, at selv om det vilde koste noget mere end f. Eks. det, jeg foreslog, vilde det være en saa stor Fordel, at det kan forsvares at ofre noget mere derpaa. Og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at Aarhus By vilde være med til at ofre det, den ellers skulde ofre i Retning af Afkald paa Forkøbsret og Udgift til Broforbindelse, for at faa en Ordning, hvorved det hele blev samlet midt i Byen, hvis det lader sig gøre. Der er maaske nogen Mulighed for en Ordning — det har jeg haft Lejlighed til at se — i Forbindelse med det Terrain, der blev benyttet til Udstillingen, men der er nogen Vanskelighed ved det store Værkstedsanlæg, og hvis Ordningen medfører, at Værkstederne skal flyttes, ved vi fra København, hvad det koster at flytte Værksteder. Saa bliver næsten alle de gamle Maskiner ubrugelige, saa der ikke alene skal nye Bygninger til og Spor til de nye Værksteder, men omtrent alle Maskinerne skal fornys. Man skal have Maskinerne taget bort fra Fundamenterne og anbragt andetsteds, derved lider de saa meget, at det maaske kan være tvivlsomt, om de med Fordel kan benyttes mere. Det bør selvfølgelig overvejes. Hvis vi ikke havde Værkstederne, er der for mig ingen Tvivl om, at det uden store Bekostninger kunde lade sig gøre at beholde det hele paa den nuværende Plads. Indtil videre vil jeg gaa ud fra, at den mest tilfredsstillende Ordning er at beholde Personbanegaarden paa den nuværende Plads og flytte Godsbanegaarden til Mølleengen. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke med min bedste Villie kan faa fat paa, hvad Ønske Aarhus skulde have om at faa ogsaa Personbanegaarden ned i Mølleengen. Godstrafikken, det vil sige den Trafik, som foregaar fra Godsekspeditionen ind i Byen eller til Havnen, gaar ad andre Færdselsveje end dem, der fører

til Personbanegaarden. Jeg kan da ikke tro, at man har et sært Ønske i Aarhus om at faa det indrettet saaledes, at de Færdselsveje, som fører til Personbanegaarden, ogsaa skal benyttes af de Fragtvogne, som kører til Godsbanegaarden, og jeg kan ikke indse, at der mellem Aarhus Borgere skulde være noget Ønske om at komme til at spadsere ud i Mølleengen — eller køre derud i Sporvogn, hvis man faar en saadan derud — for at komme med Toget derfra. Man vil have det langt lettere, naar man beholder Persontrafikken paa den nuværende Plads.

Jeg skal med Hensyn til Muligheden for fremdeles at benytte den nuværende Personbanegaard gøre et Par yderligere Bemærkninger. Naar Statsbanedirectionen i saa høj Grad foretrækker — det er ikke for mig noget nyt, jeg ved det fra den Tid, jeg selv havde med Sagen at gøre — at faa det hele flyttet ud i Mølleengen, forstaar jeg det til en vis Grad, naar man kun ser Sagen fra et Administrationssynspunkt, thi det maa selvfølgelig være en stor Behagelighed at kunne bygge en hel ny Person- og Godsbanegaard, faa det hele indrettet, som man vil, og bygge det paa en Plads, hvor man ingen Gene har af Togfærdsel, og at der saa om 5—6 Aar staar i Aarhusbladene — antagelig ogsaa i de københavnske Blade —, at i Morgen kører det første Tog fra den nye Centralbanegaard i Aarhus. Det er selvfølgelig en stor Behagelighed, at man kan blive ved at køre fra den gamle Banegaard, lige indtil den nye er fuldstændig færdig til at tages i Brug. Men det maa stadig erindres, at hverken Aarhus By eller Landet som Helhed er til for Statsbanernes Skyld, men det er Statsbanerne, som er til for Aarhus Bys Borgere og hele Landets Borgeres Skyld, saa at Administrationen maa tage alle de Vanskeligheder, som det er nødvendigt at tage, for at faa den Ordning, som under Hensyn til dem, man i Lovforslagets Motiver kalder Kunderne, maa anses for mest tilfredsstillende. Vi kan ikke gaa den anden Vej. Det er Statsbanerne desværre meget ofte tilbøjelige til, og det er i Virkeligheden, saa vidt jeg kan skønne, det eneste, der med Rette kan anføres til Fordel for at bygge det hele nede i Mølle-